

Sygn. akt IV Pa 46/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2020r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Hanna Rawska

Sędziowie: Rafał Skrzypczak

Grażyna Śliwa

Protokolant: st.sek.sąd. Wioletta Woźna

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2020 r. w Zielonej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa R. D.

przeciwko Izbie Administracji Skarbowej w Z.

o sprostowanie świadectwa służby

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 09 kwietnia 2020r. (sygn. akt IV P upr 422/19)

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddala w całości;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 240 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

sędzia Rafał Skrzypczak sędzia Hanna Rawska sędzia Grażyna Śliwa

Sygn. akt IV Pa 46/20

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 09.04.2020r. Sąd Rejonowy w Zielonej Górze w sprawie z powództwa R. D. przeciwko Izbie Administracji Skarbowej w Z. sprostował świadectwo służby wydane powodowi przez pozwaną w ten sposób, że:

- a) w punkcie 1 skreśla słowa: „pracownik organów administracji celnej”,
- b) w punkcie 3 w miejsce słów „w dniu zakończenia służby wskutek przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na mocy art. 170 i art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1948 ze zm.)” wpisuje słowa „w dniu zwolnienia ze służby”,

c) w punkcie 4 w miejsce słów „został zakończony wskutek przekształcenia w stosunek pracy” wpisuje słowa „ustał w wyniku zwolnienia ze służby”.

Sąd Rejonowy ustalił, że powód R. D. w pozwie skierowanym przeciwko Izbie Administracji Skarbowej w Z. wniosł o sprostowanie świadectwa służby poprzez:

- zmianę pkt 1, że pełnił służbę w od 1.07.1997 r. do 30.06.2000 r. zamiast błędnego zapisu, iż w tym czasie był pracownikiem organów administracji celnej;
- zmianę pkt 3 poprzez określenie, że zakończenie stosunku służbowego nastąpiło wskutek zwolnienia ze służby zamiast nieprawidłowego zapisu, że zakończenie stosunku służbowego nastąpiło wskutek przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy,
- zmianę pkt 4 poprzez określenie, że stosunek służby ustał w wyniku zwolnienia ze służby, zamiast zapisu, że został zakończony wskutek przekształcenia w stosunek służby.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pełnił służbę w Służbie Celnej, a następnie Służbie Celno-Skarbowej w okresie od 1.06.1997 r. Pismem z 24.05.2017 r. otrzymał propozycję określającą warunki zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej w Izbie Administracji Skarbowej w Z., którą przyjął. W związku z powyższym wystąpił z wnioskiem o wydanie świadectwa służby w Służbie Celnej i Służbie Celno-Skarbowej, a wobec odmowy wystąpił z pozwem do Sądu, który wyrokiem z 12.04.2019 r. nakazał pozwanemu wydanie świadectwa służby. Po wydaniu świadectwa służby powód wystąpił o jego sprostowanie, ale pozwany odmówił.

Pozwana Izba Administracji Skarbowej w Z. (dalej IAS) w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że nie uchybił wyrokowi Sądu Rejonowego w Zielonej Górze. Nie doszło bowiem do zwolnienia powoda, gdyż nie wystąpiła żadna z sytuacji enumeratywnie wskazanych w przepisach. Zdaniem pozwanego niezasadne jest również żądanie wpisania w pkt 1 świadectwa służby stwierdzenia, że powód w okresie 1.07.1997 r do 30.06.2000 r. pełnił służbę. Przeczy temu analiza dokumentów znajdujących się w aktach osobowych, tj. umowy o pracę i aktu mianowania do służby stałej z dnia 1.07.2000 r.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. D. od 1.07.1997 r. został zatrudniony w Służbie Celnej na podstawie umowy o pracę. Od 1.07.2000 r. powód został mianowany na stanowisko kontrolera celnego w Urzędzie Celnym w R.. Pismem z 24.05. 2017 r. powód otrzymał propozycję określającą warunki zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej w Izbie Administracji Skarbowej w Z.. Propozycję zaakceptował pismem z 6.06.2017 r.

Wykonując wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze pozwany doręczył powodowi świadectwo służby z 29.11.2019 r.

Pismem z 5.12.2019 r. powód wystąpił do Dyrektora IAS w Z. o sprostowanie świadectwa służby w pkt 1, 3 i 4. Pozwany pismem z 18.12.2019 r. odmówił sprostowania, podnosząc że wydane świadectwo służby zawiera wszystkie elementy określone przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z 16.02.2018 r. w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej.

W tak ustalony stanie faktycznym Sąd I instancji zważył, że po pierwsze w pkt 1 wydanego powodowi świadectwa służby znalazł się kwestionowany zapis, że powód „pełnił służbę lub był zatrudniony w okresie od dnia 1.07.1997 r. do dnia 30.06.2000 r. - Urząd Celny w R.; pracownik organów administracji celnej”.

W ocenie Sądu żądanie sprostowania tego punktu poprzez pominięcie zapisów o pozostawaniu w zatrudnieniu jako pracownika organów administracji celnej było uzasadnione.

Jak słusznie wywodził powód, w okresie poprzedzającym jego mianowanie (tj. w okresie, gdy strony łączyła umowa o pracę), obowiązywały przepisy ustawy z 24.07.1999 r. o Służbie Celnej, w świetle których okresy zatrudnienia w administracji celnej traktowane są jako pełnienie służby w rozumieniu przepisów ustawy (art. 94 ust. 2). Z kolei przepis przejściowy ustawy z 27.08.2009 r. ustawy o Służbie Celnej wskazywał, że w sprawach ze stosunku służbowego zaistniałych przed wejściem w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Dotychczasowe okresy służby w Służbie Celnej oraz zatrudnienia w administracji celnej traktowane są jako pełnienie służby w rozumieniu ustawy (art. 231 ust. 1 i 2).

Tym samym, niezależnie od tego, że strony w okresie od dnia 1.07.1997 r. do 30.06.2000 r. łączył stosunek pracy (przekształcony następnie w stosunek służbowy), cały okres od 1.06.1997 r. do 14.06.2017 r. traktować należy jako okres służby.

Jako zasadne Sąd ocenił również żądanie dotyczące sprostowania świadectwa w zakresie pkt 3 i 4.

W ocenie Sądu zapis taki (zgodny z żądaniem powoda) ma uzasadnienie faktyczne i prawne, skoro sytuacja, w jakiej znalazł się powód (i wielu innych funkcjonariuszy, których dotyczyła reforma administracji celnej i skarbowej) skutkowałą przekształceniem stosunku służbowego w stosunek pracy. Taki stan faktyczny, zdaniem ustawodawcy (art. 174 ust. 10 ustawy o KAS), należy traktować jako zwolnienie ze służby.

Jednak ustawodawca tylko w pkt 4 świadectwa służby przewidział możliwość wskazania podstawy prawnej, wobec czego w pkt 3 kwestionowanego świadectwa służby należało przytoczoną przez pozwanego podstawę prawną wykreślić.

Wobec przyjęcia przez Sąd, że przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy jest tożsame ze „zwolnieniem ze służby” należało dokonać sprostowania zapisu zawartego w kwestionowanym świadectwie służby (poprzez zastąpienie słów „w dniu zakończenia służby” i „został zakończony” odpowiednio słowami „w dniu zwolnienia ze służby” i „ustał w wyniku zwolnienia ze służby”). Jednocześnie zdaniem Sądu uzasadnione było pozostawienie w pkt 4 zapisu, że do stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby „na mocy art. 170 i art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16.11.2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 r., poz. 1948 ze zm.)”, albowiem zapis taki odzwierciedla rzeczywistość i uzupełnia podstawę faktyczną w wyniku której doszło w przypadku powoda do „zwolnienia ze służby”, a wzór świadectwa służby w tym punkcie nakazuje podanie podstawy prawnej.

Pozwany zaskarżył apelacją powyższy wyrok w całości i zarzucił:

1) naruszenie prawa materialnego, tj. § 1 pkt 1 pkt 1i 4 oraz § 2 ust. 1 pkt 1 i § 2 ust. 2) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 lutego 2018 r. w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 413) poprzez jego niezastosowanie przez Sąd w części, w której przepis ten określa szczegółowe dane, które powinno zawierać świadectwo służby i wzór formularza świadectwa służby oraz nakazuje wpisanie w świadectwie służby okresów zatrudnienia funkcjonariusza, w sytuacji gdy Rozporządzenie to określa szczegółowe dane, które powinno zawierać świadectwo służby i wzór formularza świadectwa służby (stanowiący załącznik do rozporządzenia) oraz przepis ten nakazuje wpisanie w świadectwie służby okresów zatrudnienia funkcjonariusza i stąd zapis ten ma uzasadnienie prawne i funkcjonalne, co mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, jako że niezastosowanie w/w przepisu skutkowało niesłusznym sprostowaniem świadectwa poprzez skreślenie słowa "pracownik organów administracji celnej", zaś zastosowanie tego przepisu doprowadziłoby Sąd do prawidłowego pozostawienia w/w słów w świadectwie służby, zgodnie z w/w przepisem oraz samym wzorem świadectwa służby, stanowiącym załącznik do w/w Rozporządzenia, a zatem stanowiącym jego integralną część (dotyczy części lit. „a” zaskarżonego wyroku),

2) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 94 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. 2004 r., nr 156 poz. 1641 z późn. zm.) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie przez Sąd, podczas gdy pomimo, iż norma wyprowadzona z powyższego przepisu nakazuje traktować dotychczasowe okresy zatrudnienia w administracji celnej jako pełnienie służby, to jednak świadectwo służby jest dokumentem, który potwierdza jedynie fakty, jest

aktem wiedzy o określonych faktach, nie zawiera elementów ocennych i w związku z powyższym niezasadnym jest umieszczanie w nim wpisów stanowiących oceny prawne czy też fikcje prawne, gdyż nie może kształtować stanu prawnego czy też zakresu uprawnień/obowiązków, które dopiero zostaną wyinterpretowane w oparciu o treść świadectwa oraz stosowne przepisy (dotyczy części lit. a) wyroku),

3) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 174 ust. 10 ustawy i art. 188 z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1974 z późn. zm.) poprzez jego błędną wykładnię skutkującą nieuprawnionym zastosowaniem w sprawie powoda w sytuacji, gdy przepis ten dotyczy sytuacji faktycznej i prawnej odmiennej od sytuacji powoda, jak też niesłuszne zastąpienie słów: „w dniu zakończenia służby wskutek przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na mocy art. 170 i art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1948 ze zm.)” oraz „został zakończony wskutek przekształcenia w stosunek pracy” odpowiednio słowami: "w dniu zwolnienia ze służby" oraz "ustał w wyniku zwolnienia" i w konsekwencji skreślenie przez Sąd sformułowań o zakończeniu stosunków służbowych, a w zamian wpisaniem przez Sąd słów o zwolnieniu ze służby, jak też bezpodstawnym wykreśleniem podstawy prawnej w pkt. 3 świadectwa służby, podczas gdy zwolnienia nie sposób utożsamiać z przekształceniem, o którym mowa w art. 170 oraz art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. - Przepisy wprowadzające ustawę Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 z późn. zm.), a nadto przyczyna zwolnienia w wyniku przekształcenia nie jest znana ustawom, natomiast świadectwo służby jest dokumentem, który potwierdza jedynie fakty, jest aktem wiedzy o określonych faktach, nie zawiera elementów ocennych i w związku z powyższym niezasadnym jest umieszczanie w nim wpisów stanowiących oceny prawne czy też fikcje prawne, gdyż nie może kształtować stanu prawnego czy też zakresu uprawnień/obowiązków, które dopiero zostaną wyinterpretowane w oparciu o treść świadectwa oraz stosowne przepisy (dotyczy części lit. „b” i „c” zaskarżonego wyroku).

Wobec powyższych zarzutów pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zarzutów apelacji pozwany wskazał, iż przepisy o Służbie Celnej nakazują traktować okresy zatrudnienia jako pełnienie służby, wobec tego zasadnym jest wpisać w świadectwie służby, iż w okresach, w których powód łączył z pozwaną umowny stosunek pracy, pełnił służbę. Zdaniem pozwanego niezasadna jest zmiana świadectwa służby, która zmierza do stwierdzenia, iż powód w okresie od 1 lipca 1997 r. do 30 czerwca 2000 r. pełnił służbę. Wnioskowi temu jednoznacznie przeczy analiza dokumentów znajdujących się w aktach osobowych powoda.

Przekształcenie może działać w obie strony i niezaprzeczalnie wywołuje skutki prawne – nie sposób uznać, iż przed aktem mianowania powód wykonywał pracę na podstawie stosunku służbowego, ani też, że po akcie mianowania do momentu przekształcenia z 2017 r. wykonywał pracę na podstawie umowy o pracę. W związku tym nie jest konsekwentna konkluzja Sądu I instancji, iż w sprawie powoda okres jego zatrudnienia wystąpił jedynie po dniu zaakceptowania propozycji oświadczeniem z dnia 6.06.2017r. Wszak obie ustawy – dawna ustawa o Służbie Celnej regulująca mianowania z 2000 r. oraz ustawa wprowadzająca KAS, posługują się tą samą instytucją prawną („przekształcenie”), a zatem nie można nadawać im odmiennego znaczenia.

Pozwany podniósł, że skoro komentatorzy wskazują, iż w świadectwach służby należy wpisywać faktycznie występujące zdarzenia to nie należy w ich treści dokonywać ocen prawnych czy też wpisywać fikcji prawnych, które w orzeczeniach oraz aktach prawnych identyfikuje się poprzez użycie zwrotów takich jak „traktuje się”, „uznaje się”, „uważa się”.

W związku z powyższym, pozwany podkreślił, że świadectwo służby (tak samo jak świadectwo pracy) potwierdza fakty, jest aktem wiedzy o określonych faktach i nie może w żaden sposób kształtować stanu prawnego czy też zakresu uprawnień i obowiązków, które dopiero zostaną wyinterpretowane w oparciu o treść świadectwa oraz stosowne przepisy.

Pozwany zarzucił, że nie zgadza się z ustaleniami Sądu Rejonowego w zakresie uznania, iż przekształcenie jest rodzajowo takim samym zdarzeniem, jak te, wymienione w art. 188 ust. 1 ustawy o KAS, podkreślił że istotą przekształcenia nie jest ustanie stosunku pracy, a następnie nawiązanie w jego miejsce nowego stosunku pracy. Przekształcenie implikuje ciągłość świadczonej pracy. Z racji przekształcenia stosunek pracy nie zostaje przerwany, a jedynie zostaje zmieniony ze stosunku nominacyjnego na stosunek umowny.

W ocenie pozwanej w sprawie powoda nie doszło do jego zwolnienia, instytucja ta ma bowiem miejsce zawsze wtedy, gdy wystąpią enumeratywnie określone sytuacje, które w nieobowiązującej już ustawie o Służbie Celnej opisane były w art. 104 i 105, natomiast w ustawie o KAS są zawarte w art. 179 oraz 180 – nie ma wśród nich przekształcenia. Z tego względu nie można czynić zarzutu pozwanemu, iż sformułowania te skreślił w pkt 3 i 4 świadectwa służby. Wobec tego nie można na mocy art. 174 ust. 10 ustawy o KAS wywieść podstawy do wpisania do świadectwa służby powód sformułowań o jej zwolnieniu ze służby.

Powód nie ustosunkował się do treści apelacji pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego okazała się uzasadniona.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy. Stan faktyczny był bezsporny.

Zasadne są zarzuty apelacji o naruszeniu przez Sąd I instancji przepisów prawa materialnego tj. § 1 pkt 1 i 4 oraz § 2 ust. 1 pkt 1 i § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 16.02.2018r. w sprawie świadectwa służby funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej (Dz. U. z 2018r. poz. 413 ze zm.) poprzez jego niezastosowanie w części, w której przepis wskazuje na wpisanie w świadectwie służby okresów zatrudnienia funkcjonariusza, art. 94 ust. 2 ustawy z 24.07.1999r. o Służbie Celnej (t.j. Dz. U. z 2004r. nr 156 poz. 1641 ze zm.) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i art. 174 ust. 10 i art. 188 ustawy z 16.11.2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016r. poz. 1947 ze zm.) poprzez jego błędna wykładnię i nieuzasadnione zastosowanie go w sytuacji powoda.

Świadectwo służby w myśl wyżej wskazanych aktów prawnych jest dokumentem, który potwierdza jedynie fakty. Jest aktem wiedzy o określonych faktach. Świadectwo służby nie może zawierać elementów ocennych. Nie można umieszczać w nim wpisów stanowiących oceny prawne czy fikcje prawne.

Świadectwo służby otrzymane przez powoda od pozwanego jest zgodne w treści z ustaleniami faktycznymi dokonanymi przez Sąd Rejonowy, bezspornymi w zakresie okresów pełnienia służby przez powoda, zajmowanych przez niego stanowisk, przekształcania stosunku służbowego w stosunek pracy.

Świadectwo służby powoda odzwierciedla więc w całości zgodnie z rzeczywistością fakty, które zaistniały w trakcie istnienia stosunku służby i które nie są kwestionowane przez żadną ze stron. Świadectwu służby należy nadać treść zgodną z rzeczywistością. Zasadne jest, aby treść świadectwa służby wskazywała, w jakich okresach powód pełnił służbę, a w jakich łączył go z pozwanym umowny stosunek pracy. Nie jest uzasadnione żądanie powoda, by w świadectwie służby wpisać, że powód pełnił służbę w tych okresach, w których w rzeczywistości świadczyła pracę na podstawie umownego stosunku pracy. Przyjmowanie przez ustawodawcę fikcji prawnych odnośnie określonych zdarzeń nie nakazuje automatycznie wpisywania takiej fikcji prawnej wprost w treści świadectwa pracy. Gdyby wolą ustawodawcy było, by fikcja prawna związana z traktowaniem dotychczasowych okresów zatrudnienia w administracji celnej jako pełnienia służby w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24.07.1990r. o służbie celnej (Dz. U. z 2004r. Nr 156 poz. 1641 ze zm.) była umieszczana w treści świadectwa pracy, to wymagałoby to wyraźnego uregulowania ustawodawcy w tym zakresie. Brak takiego uregulowania nakazuje umieszczać w treści świadectwa służby okresy, w których powód pełnił służbę i okresy, w których łączył go z pozwanym umowny stosunek pracy.

Świadczenie służby, podobnie jak świadectwo pracy, może w swojej treści potwierdzać wyłącznie fakty, nie może kształtować stanu prawnego ani zakresu uprawnień i obowiązków, które mogą być wyinterpretowane z treści świadectw zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Zasadne okazały się więc zarzuty naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów art. 94 ust. 2 ustawy z dnia 24.07.1999r. o służbie Celnej (Dz. U. z 2004r. Nr 156 poz. 1641 ze zm.) oraz § 1 pkt 1 i 4 oraz § 2 ust. 1 pkt 1 i § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16.02.2018r. w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy służby celno-skarbowej (Dz. U. z 2018r. poz. 413).

Uzasadniony jest także kolejny zarzut apelacji pozwanego o naruszeniu przez Sąd I instancji przepisu art. 174 ust. 10 i art. 188 ustawy z dnia 16.11.2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016r. poz. 1947 ze zm.).

W przedmiotowej sprawie nie nastąpiło zwolnienie powoda ze służby, ale miało miejsce zakończenie służby wskutek przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na mocy art. 170, art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16.11.2016r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016r. poz. 1948 ze zm.).

Świadczenie służby powoda w punktach 3 i 4 odzwierciedla więc stan faktyczny zgodnie z rzeczywistością.

Wprawdzie przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy jest rodzajowo takim samym zdarzeniem jak zdarzenia wskazane w art. 188 ust. 1 w/w ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, to jednak nie ma podstaw prawnych by sporządzać treść świadectwa służby z uwzględnieniem fikcji prawnych zamiast faktów.

Treść świadectwa służby powoda z dnia 29.11.2019r. w punktach 1, 3, 4 odpowiada rzeczywistości i jest w pełni zgodna z faktami.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono zaskarżony wyrok i orzeczono jak w sentencji.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i art. 99 k.p.c. oraz § 9 ust. 1 pkt 3 i § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265) to jest w wysokości 120 zł za postępowanie przed Sądem I instancji i 120 zł za postępowanie przed Sądem II instancji łącznie 240zł.

sędzia Rafał Skrzypczak sędzia Hanna Rawska sędzia Grażyna Śliwa